

Deprem

— Şair Baba · 17 Ocak 2020

Deprem

Azrail geçti yanımdan telaşla
Rüzgarı düşürdü beni taş merdivenden
Bastıkları yer ayaklarının altından alınan

Damları çöküp altında kalan
Kim bilir kaç kişinin canını almaya gidiyordu

Bir anda yayılan ölümün keskin kokusunda
Karanlıkta toz toprak içinde soluk alamazken

Feryat ettim arkasından

Yetimin
Eşini arkadaşını arayanın
Evladını kaybeden anne babanın
Sevdiğinin arkasından
Gördün mü sel olan gözyaşlarını

Çılgınlıkların içinde yıkılmış evleri
Çıkan yangınları
Duydun mu gördün mü perişan halimizi
Almışsın yanına yakınlarımızı gidiyorsun

Kahkahalarla gülerek dans ederken
Duydu feryadımı, ciddileşti aniden
O çürük evleri alan sizdiniz
Beni suçlayıp bozma dedi sakın keyfimi

En sevdiğim şey seyretmektir akılsızların aczini

Haklı, duamız çoktur ama yetmedi mi acaba?
Akli olanı azdır insanın, olanda da bilgi bulunmaz
Yine söyleyin öküzlere sallamasınlar başlarını

Bombaları patlatıp kırmalarınlar fayları...

Barbaros İrdelmen